

De esperances i recort, viu l'home.
Si la esperança li dóna visió lluminosa
i enardiment d'esperit, el recort
el dolç recort de l'hora
llunyana, li encomana una
melangiosa emporança que a
pariraga tot requit i despertu
tota dolçor amorosa. Les esperan-
ces corint defallegem pels obstacles
i baixes realitats de la vida, els
recort no traeixen mai, com
més llunyans, més fidels i
abellidors, dels temps que foren. L'es-
perit busca consol, busca la
llum de la vida íntima, que
la ^{para} actualitat present li esquivia
sempre i llavors xucla la
mel del recort endolcidor
de tota realitat passada. Per
co l'adolescent, al primer
derengany del cor fètil sup-
ra el temps lleuger de la infan-
tesa, per co l'home ja fet a cada
astre se topa en la llusta porta de la vida

crida amb dalit les imatges
 rosades de la joventut primera,
 i allí que son desenganç,
 que feia vagar el cor, Clavor,
 si rembla joquina d'infant,
 l'escudadora. I quan l'home
 ja està en la devallada de la
 vida, quan les espalles de les
 il·lusions fallides ~~se~~ apenes
 deixen florir apocel·lar una
 flor nova ^{flor} d'il·lumi^{clavada}. Clavor,
 el recort és el recés amollador
 per a l'ànima ^{apenada} ~~amollada~~. Que
 la perspectiva llunyança sempre
~~és~~ és necessària a l'home, per
 quin vint que quan l'ensats
 desesperem d'arribar al terme,
 gogem en el recort del ~~passat~~ ^{passat}
~~passat que no torna~~ ^{passat}. Oh quan la re-
 nectat aclapara cos i ànima; Oh
 quan tota sana d'amistat es
 refreda i els fills vint grans
 i oblidats i tota sim-
 patia es gela pel vell que
 resta sol com arbre sec, sense

s'adona ni cantaries, d'ancellada,
 que fora d'ell sense el vi-
 rei interior del recort que
~~allavors~~ ^{allavors} pren modalitats
 insospitades que ~~de~~ porten a l'er-
 penit ^{república} nova vida? I llavors tota
 il·lusió passada s'agombola
 i en un sul seix li amara
 l'ànima; Tot amor enyorat
 es redreça en vitalitat dolça
 però intensa i sensible que
 com un vol d'ènec, deu-
 rat de llum ~~de~~ divina des-
 perta en l'home madur el
 Tost i el desitj de la vida su-
 pera, com si donquei temps
 i guiatie per a el gran salt fins
 l'abisme etern, infinit de l'eternitat
 lluminosa.

Qui no sub gustar el recort no
 testarà la esperança; ~~Plaseta~~ ^{Plaseta} sense
 arrels no s'arriba cel enlaire; així
 home sense pàtria és ~~patla~~ ^{patla}

4
i el destí de la vida futura, com
u' li donques Temps i guiatie
per a el gran salt dins l'abim
infinit de la eternitat llumi-
nosa.

Qui no sab gustar el recort
no tastará la esperanca; Planta
sense arrel no arriba cel enlar-
re; ~~així home sense patria~~
~~és fulla voladora rebregada a~~
~~pler de les ventades. És precis~~
~~la força, és precis la llei~~

El recort i la esperanca són
la reuerberació del sentiment del
infinit que tot portem en l'à-
nima

voladica ~~que~~ rebregada a plei de ^{les}
les ventades. És precis la força, és
precis la llei; en l'home hi cal
l'avel; l'ideal que s'hermi
en el parnat per ^{esdevinent} ~~esdevinent~~ zua
i bella força pel avenir.

U que ne tat així en el
començ de aquest llibre de les "Costums
de Tortosa"?

És que aquest llibre viu del recort
de l'enyorança del parnat, de l'amor
a la terra nadina ~~que~~ l'autor ~~va~~
~~al recordar~~ més estima com
més avança en el camí de la
vida i més enyor com més
la poca salut el deure de família
i la poca salut el tenen reclos
i ~~lluny~~ allunyat del dolc ^{instint}
de la infantesa. En Francesc
gleixa, anima de noi i a-
nima d'artista, home sensible
per tant, ha sentit la necessitat
de d'explai ~~son~~ de aquest sentiment

entim i amb dibuxos i amb
narracions ha anat explicant
Tot aquest món d'enamoram-
es i recorts d'enamoraments
per ~~la~~ ^{la} terra tortorina ~~per~~ ^{per} res
costums patriarcal, dels sets
viscuts per ell en el temps
florits de la infantesa.

L'ànima bona d'En
Gleixa no^{ha} dibuixat tot amb
daler i amb el terror del
fill que té el retrat de la
mare ja velleja. Tot no es
plica, és important i és
més ~~significanti~~ ^{significant}, com
essent tot patrimoni de
aquest caliu del ~~seu~~ cant
recort que tot no enlluma
na i vivifica en ^{un} esperit
guaradit ~~del temps que s'irra~~.
Així ~~aquest~~ aquest llibre
té'l perfum de la cora dictada
per l'amor, té'l primer me-

primordial.
rit d'esser obra humana, en
care que sensilla i sense
pretensions, ni forma trascen
dent, al mateix temps
que demostren un artista en
qui s'ha creat, donant la
~~seua~~ impressió salvable
de la bondat ~~que~~ i noblesa,
que ha de ser autor un home
bo, un patriota exemplar i un
amic d'aquell que no l'oblida.

que demostren en qui
s'ha creat creat un artista vir
er i un home noble i
bondador, ~~que~~ ~~qualitats~~ ~~que~~
~~de temps li estimem tots els~~
~~anys entre els quals que de~~
~~temps el coneixem~~ ~~que~~ ~~un~~
~~oblidarem~~ ~~qualitats~~ ~~que~~ ~~un~~
inolvidable per dos anys entre els quals
hi conta l'autor de aquesta satella, que un espe
sio de una cordialitat sincera.